

HIMAWANTIn hankkeen 18040AAS loppuraportin tapauskertomuksia

Rautahatin piirikunta:

Vihannekset tulonlähteenä

Ramuna Majhi on Sarashwotin naistenryhmän taloudenhoitaja. Hän on 45-vuotias ja kuuluu alistetussa asemassa eläviin maattomiin Musahar-kastittomiin. Ramunan ja hänen 50-vuotiaan miehensä lisäksi perheeseen kuuluu 11 muuta henkilöä. Perheeseen ei ole enää tarvinnut ostaa vihanneksia sen jälkeen, kun hän alkoi itse kasvattamaan niitä vuokratulla puutarhapalstalla HIMAWANTIn hankkeen käynnistyttyä. Ramuna kertoo myös tienanneensa jonkin verran rahaa myymällä kasvattamiaan vihanneksia. Näitä rahoja hän saattoi käyttää talouden hankintoihin, kuten suolaan, ruokaöljyyn ja mausteisiin.

Ramuna toteaa hankkeen ansiosta kykenevänsä nyt myös puolustamaan ryhmänsä oikeuksia ja yhdessä asioimaan paikallis-, maanviljelys- ja kotieläintalousviranomaisten kanssa. Tämä oli tullut mahdolliseksi sen avulla, että hän on kehittynyt yhteisöjohtajana hankkeen antamien koulutuksien ansiosta.

Säästöt tukemassa itseluottamuksen rakentumista

Dayabati Ram on Shantin naisryhmän puheenjohtaja. Hänen ryhmänsä kaikki jäsenet ovat maattomia. Hän on 35-vuotias ja hänen perheeseensä kuuluu 40-vuotiaan aviopuolison lisäksi kolme muuta henkeä. Dayabati kokee ryhmän yhteisen säästötoiminnan erittäin kannustavaksi. Säästöryhmän toiminta on kasvattanut hänen itseluottamustaan. Enää ei ole tarvetta ottaa lainaa ulkopuolelta kovilla lainaehdoilla. Sen sijaan ryhmän jäsenet saavat tarvitessaan matalakorkoista lainaa ryhmän piiristä. Hän kertoo olevansa myös vähemmän riippuvainen miehestään eikä hänen tarvitse pyytää mieheltään lupaa ostaakseen lapsilleen kirjoja ja kyniä tai maksaakseen muita lapsiin liittyviä maksuja.

Sienet parempien elinolojen lähteenä

Rita Ram on Khoriyan naisryhmän aktiivinen jäsen. Kukaan hänen ryhmänsä jäsenistä ei omista maata. Hän on kasvattanut 80 kg sieniä saamansa koulutuksen jälkeen. Sadosta yli puolet on käytetty Ritan kuuden hengen perheen ravinnoksi. Loput sienet myytiin paikallisella torilla. Ryhmäläiset eivät olleet aiemmin tietoisia sienien kasvatuksesta. Niiden maku ja niistä saadut tulot olivat hänelle yllätys. Sienien kasvatusta oli mahdollista hankkeessa saadun koulutuksen ja maatalousviranomaisilta saatujen sienirihmastojen ansiosta. Hän kertoi olevansa hyvin iloinen siitä, että kykeni itse kasvattamaan sieniä myös korona-

pandemian tuomien liikkumisrajoitusten aikana. Hän arvioi elin- ja taloudellisten olojensa olevan parempia, jos hän saa jatkossakin hankittua kasvatuksessa tarvittavia sienien ”siemenrihmastoja”.

Kaikkien Rautahatin ryhmien kokemuksia

Hanke auttoi meitä vuokraamaan maata ja opetti meitä seuraavissa asioissa: kasvattamaan vihanneksia itse, muodostamaan ryhmiä, kehittämään säännöllistä säästämistoimintaa, laatimaan toimintamme ohjaavat säännöt ja rekisteröimään toimintamme paikallisella tasolla, hankkimaan verotunnuksen sekä avaamaan pankkitilin esim. erilaisten virallisten tukiohjelmien hyödyntämiseksi. Lisäksi hanke on kouluttanut meitä ruokaturvaan, maa- ja metsätalouteen ja naisten oikeuksiin liittyen. Myös Maa- ja metsätaloustieteiden tutkimuskeskuksen edustajat antoivat meille koulutusta maa- ja metsätaloudesta.

ja kannustivat meitä tuomaan äänemme vahvasti esiin maakysymyksissä.

Hanke järjesti meille tutustumiskäynnin, jossa tutustuimme sekä yksittäisten ihmisten että ryhmien sienikasvattamoihin, vuohien kasvatukseen sekä maanviljelyyn. Vierailimme myös alueilla, joissa maattomat ihmiset ovat saaneet hankittua itselleen maita. Näiden tutustumiskäyntien rohkaisemana mekin teimme parhaamme sienien ja vihanneksen kasvatuksessa, niin että kykenimme hyödyntämään itse kasvattamiamme vihanneksia jopa kolmen kuukauden koronasulun tuomien liikkumisrajoitusten aikana.

Ramechhapin piirikunta:

”Jos toimimme, saamme tuloksia”

Hariyalin naisryhmä on yksi hankkeen Ramechhapin piirikunnassa toimivasta seitsemästä ryhmästä. Ryhmän piiriin kuuluu 24 taloutta, joista enemmistö on Majhi-alkuperäiskansan edustajia. Ryhmä oli jo olemassa ennen hanketta, mutta se oli varsin passiivinen eikä virallisesti rekisteröitynyt. Hanke tuki sen

aktivoitumista auttamalla ryhmää laatimaan omat sääntönsä ja virallistamaan toimintansa.

Ryhmä on kokoontunut säännöllisesti kuukausittain ja aloittanut säästämisen heti hankkeen toteutuksen alusta lähtien. Ennen hanketta vain yksi tai kaksi perhettä harjoitti vihanneviljelyä, mutta melkein kaikki ryhmän jäsenet aloittivat viljelyn heti, kun hankkeessa alkoi toiminta sen edistämiseksi. Ryhmä sisäisti periaatteen ”jos toimimme,

saamme tuloksia”. Niinpä se alkoi saada tukea myös paikallisviranomaisilta. Ryhmä sai näiltä esimerkiksi säännöllisesti siemeniä viljelyä varten. Ryhmä sai myös puutarhajyrsimen ostamista varten viranomaisilta

tukea puolet sen hankintahinnasta sekä 100.000 Nepalin rupiaa (n. 720 euroa) kastelujärjestelmän hankintaan veden pumppaamiseksi joesta viljelmiä varten.

Ryhmä on paremmin järjestäytynyt kuin muut – ja on myös onnistunut tienaamaan rahaa muita enemmän. Viiden naisen alaryhmä aloitti yhdessä vihannesten kaupallisen kasvatuksen ja kykeni saamaan sillä tuloja n. 50.000 rupiaa (n. EUR 360). Viime vuonna he alkoivat myös koulutuksen jälkeen kasvattamaan sieniä ja ansaitsivat 15.000 rupiaa niiden myynnillä. Nämä viisi naista toimivat myös osaamistaan jakavina tukihenkilöinä muulle ryhmälle. Ryhmän naiset eivät ole nyt muista riippuvaisia kotitalouden kulujen kattamiseksi. COVID-pandemian seuraamukset ovat kuitenkin iskeneet vakavasti heidänkin elämäänsä. Viiden naisen alaryhmä joutui syöttämään kotieläimille satoja kiloja myyntiin tarkoitettuja vihanneksia. Mutta ryhmä on edelleenkin vahvempi säästämässä, sen jakamisessa lainoina piirin sisällä sekä muissa sosiaalisen tuen prosesseissa.

Korona-pandemian tuomat haasteet

”Olen Harkamaya Majhi, Lalupaten naisryhmän puheenjohtaja. Olen kasvattanut vihanneksia ja myynyt niitä torilla jo noin kymmenen vuoden ajan. Viljelyn kaupalliset ulottuvuudet eivät kuitenkaan olleet minulle kovinkaan tuttuja aiemmin. Vasta viime vuonna aloin ajatella vihannesten viljelyä kaupallisesta näkökulmasta. Ryhmämme aktiivisuus ja säästäminen teki sen minulle helpommaksi. Olen oppinut kaksi asiaa tästä hankkeesta: ryhmän tehokkaan toiminnan ylläpidon ja ryhmän saamisen mukaan tuotavaan toimintaan. Ryhmän virallisen rekisteröinnin jälkeen aloimme saada paikallisviranomaisilta vihannesten siemeniä sekä varsinaiselle viljelykaudelle että myös tuon luontaisen sesongin ulkopuolella tapahtuvaan viljelyyn. Miltei kaikki ryhmän jäsenet lähtivät innokkaina mukaan vihannesten viljelyyn. Viime vuonna kykenin hankkimaan vihanneksilla

tuloja lähes 50000 rupiaa. Korona-pandemian johdosta asiat kuitenkin muuttuivat. Ainoana ryhmästäni kykenin kuitenkin myymään kasvattamiani vihanneksia yli 17000 rupian edestä myös koronasulun aikana. Koronan luomasta epävarmuudesta johtuen olen tällä kertaa istuttanut riisiä, mutta sen sadonkorjuun jälkeen siirryn jälleen vihannesten kaupalliseen kasvatukseen 0,1 hehtaarin palstallani.”

